

Resumé (DK)

Psykisk smerte (eller psykologisk lidelse) har skabt vanskeligheder for internationale menneskerettighedsadvokater og dommere, der arbejder med forbuddet mod tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling. En undersøgelse af relevant international retspraksis afdækker, at der er stor variation i, hvorvidt psykisk smerte findes at overtræde forbuddet eller ej. Når det er blevet fremhævet i sager indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (ECtHR), Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol (IACtHR) og FN's Komité mod Tortur (CAT), er psykisk smerte aldrig blevet specifikt kategoriseret som tortur. Psykisk smerte er ofte blevet ekskluderet og i stedet kategoriseret som "lovlige sanktioner" eller som faldende under tærsklen for "minimum af alvorgrad", og der er derfor ikke blevet statueret krænkelse. Den dogmatiske litteratur giver sparsomme forklaringer på denne kategorisering og eksklusion af psykisk smerte fra forbuddet mod tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling i praksis. Gennem analyse af retspraksis og interviews afdækkes en række indbyrdes relaterede årsager til disse praksisser: At socio-politiske standarder, der anerkender betydningen af psykisk smerte, anvendes selektivt eller helt overses; at proceduremæssig pragmatisme tilskynder forsigtighed og konservatisme med hensyn til kategorisering; at videnskabelig ekspertise, der dokumenterer sundhedspåvirkninger, ikke har overbevist dommere i alle tilfælde; og at fortolkning fortsat baserer sig på et sansecentreret ræsonnement (intuition-indtrykempati), der potentielt underminerer videnskabelig ekspertise og fastholder forforståelser, der forbinder alvorlig smerte med fysiske smerte.